

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

از نشریه پیشرو
۲۶.۰۸.۰۹

شمال افغانستان کانون فشار بر آسیای میانه

بعد از حادثه یازدهم سپتامبر و سقوط حاکمیت طالبان، شمال افغانستان از مناطق نسبتاً امن کشور به حساب می آمد اما از مدت یک سال بدین سو مناطق شمال شاهد یک سلسله ناآرامی هائی بوده که این ناآرامی ها به طور فزاینده ای امنیت کشور را با خطر مواجه می سازد.

تحركات یک سال قبل طالبان در بسیاری از شهرهای صوبه سرحد و مناطق قبایلی پاکستان این تصور را به وجود آورد که طالبان پاکستانی پیروزی های بیشتری را در آینده نه چندان دور پیش رو خواهند داشت. به خصوص پذیرفتن بسیاری از شروط طالبان توسط دولت پاکستان، این دولت را در وضعیت بدی قرار داد. اما طالبان به این هم اکتفاء نکرده با تصرف شهرهای سوات، دیر و بونیر خود را تا صد کیلومتری اسلام آباد مرکز پاکستان رسانیدند. به تعقیب اخطار کشورهای جهان به خصوص ایالت متحده امریکا مبنی بر نگرانی از سلاح های اتمی پاکستان و افتادن آن به دست طالبان، رژیم اسلام آباد را مجبور به جنگ های خونینی درمقابل طالبان ساخت. منطقه سوات و سایر نقاط صوبه سرحد به خصوص وزیرستان، محل درگیری ها بین این دو نیرو گردید.

جنوب و شرق افغانستان که همیشه صحنه درگیری و بمباردمانها بود، با فشار بر طالبان و القاعده در آنطرف سرحد، نا آرامی در شمال افغانستان را نیز شدت بخشید. ناآرامی های شمال ابتداء مناطق شمال غرب به خصوص ولایت بادغیس را مورد تهدید قرار داد اما به زودی دامنه این نا آرامی ها به ولایات شمال شرق مانند بغلان و کندز نیز کشانیده شد. اینکه شمال افغانستان چرا به کانون نا آرامی ها تبدیل گردیده است، عوامل گوناگونی دارد، که از جمله عوامل ذیل را میتوان برشمرد:

عوامل داخلی:

- ۱- فقر گسترده و روز افزونی که خیل بیکاران را از روی درماندگی به صفوف طالبان می راند و عده ای را تشویق به حملات انتحاری می کند.
- ۲- فساد گسترده در ادارات دولت: این فساد که تأمین عدالت را در محاکم و سایر ارگانهای عدلی از بین برده، توده های مردم را به شکل روز افزون در مقابل دولت قرار داده و صفوف طالبان را تقویت می نماید.

۳- فعالیت باند های مافیائی مواد مخدر: این باند ها در پهلو ی اینکه دهقانان کشور را وادار به کشت کوکنار مینمایند، جهت از بین بردن هر عامل بازدارنده به هر وسیله ای متوسل خواهند شد و طالبان بهترین وسیله برای این باند ها خواهد بود.

۴- تلاشی و عملیات هائی که باعث تلفات افراد ملکی و غیرنظامی گردیده، نفرت مردم را در مقابل نیروهای به اصطلاح "حافظ صلح"! برانگیخته و سبب فاصله گرفتن مردم از دولت و نیروهای خارجی خواهد شد. عده ای از جنگسالاران که در مقام های دولتی و محلی تکیه زده اند سود خود را در بحران و نا امنی دیده و در بعضی موارد مخالفین خود را تحت نام طالب و تروریست به قوت های ائتلاف و ناتو معرفی نموده، در تشدید ناآرامی کمک میکنند.

عوامل خارجی:

۱- کشور های همسایه؛ از جمله پاکستان و ایران: حکومت های پاکستان بناء بر خصومت تاریخی در طی سالیان متمادی از هر فرصتی در بی ثبات ساختن و تضعیف افغانستان استفاده نموده و همیشه از ناخن افکار افغانها سود خود برده اند. تحولات سه دهه گذشته گویای این واقعیت می باشد. به خصوص از رابطه تنظیم های جهادی و طالبان با آی اس آی به گونه مشت نمونه خروار میتوان یاد کرد.

ایران – دولت های حاکم در سه دهه گذشته ایران همیشه سیاست مغرضانه را در قبال افغانستان دنبال نموده اند، اما با تمام سعی و تلاش و نیروهای وابسته به خود در مسایل سیاسی افغانستان، از رژیم های پاکستانی عقب بوده اند. شواهد یکی دو سال اخیر گویای مداخلات مستقیم ایران و حمایت از حلقهات معین طالبان می باشد.

۲- قدرت های بزرگ: مردم افغانستان بعد از کودتای ثور ۱۳۵۷ در بین دو قدرت بزرگ که به مثابه آسیاب سنگی قرار داشته، صدمات جبران ناپذیر را متحمل گردیده است. بعد از فروپاشی اتحاد شوروی سابق، امریکا یکه تاز میدان بوده، کوچکترین قدرت نمائی روسیه، چین و کشورهای منطقه را تحمل نداشته، از طرق مستقیم و غیرمستقیم این کشورها را تحت فشار قرار داده است. حضور روز افزون افراد طاهر یولداز رهبر حرکت اسلامی ازبکستان و گروه های چیچینی در شمال افغانستان، تحرکات نظامی در طویل دره تاجکستان، بروز ناآرامی ها در قرغیزستان و اندیجان، فعالیت و درگیری های ایغورها در سینکیانگ چین، همه میتواند وسایل فشاری باشد جهت امتیاز گرفتن از روسیه، چین، ازبکستان، تاجکستان، قرغیزستان و سایر کشورهای آسیای میانه. سگ و پشک شدن روسیه با امریکا و کشورهای ناتو در درگیری های گرجستان و به تعقیب آن امتیاز دادن روسیه به امریکا در جهت اکمالات نظامی از طریق هوا و خاک آن کشور تا ۴۵۰۰ پرواز در سال، واپس گرفتن امتیاز استفاده از پایگاه نظامی مناس در قرغیزستان و حاضر شدن تاجیکستان به خاطر عبور و مرور کاروانهای اکمالاتی نیروهای ائتلاف و ناتو از طریق آن کشور، همه و همه مسایلی هستند که ریشه در حضور نیروهای مسلح مخالف دولت روسیه، چین و کشورهای آسیای میانه در شمال افغانستان دارد که حضور این نیروها منحنیث وسیله فشار بر کشورهای فوق الذکر میتواند مورد استفاده قرار گیرد. اما این مردم افغانستان اند که قربانی سیاست های کشورهای بزرگ گردیده و ضربات سنگینی را در ابعاد مختلف متحمل خواهند شد.